

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/68/2018
Identifikačné číslo spisu: 8205200236
Dátum vydania rozhodnutia: 25.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Marková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8205200236.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Peter Marušinec - PEMA, so sídlom Dukelská 1379, Bardejov, IČO: 33527431, právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Pochom, advokátom, so sídlom Hviezdoslavova 3, Bardejov, proti žalovanému: I. I., bytom C., T., právne zastúpeného JUDr. Máriom Keletim, advokátom, so sídlom Hlavná 36, Hnúšťa, o zaplatenie 3 718,65 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 1Cb/21/2005, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. októbra 2016 č. k. 3Cob/39/2016-510, 3Ncb/1/2016-510 v spojení s opravným uznesením z 21. júna 2018, č. k. 3Cob/39/2016-551, 3Ncb/1/2016-551, takto

rozhodol:

I. Konanie o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 27. októbra 2016, č. k. 3Ncb/1/2016-510 v spojení s opravným uznesením z 21. júna 2018 č. k. 3Ncb/1/2016-551 z a s t a v u j e.

II. Dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. októbra 2016, z 27. októbra 2016 č. k. 3Cob/39/2016-510 v spojení s opravným uznesením z 21. júna 2018, č. k. 3Cob/39/2016-551 o d m i e t a.

III. Žalovanému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 12. septembra 2013 č. k. 3Cob/77/2012-436, 2Ncb/33/2013-436 potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Bardejov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) z 25. júna 2012, č. k. 1Cb/21/2005-389, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu a žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť žalovanej trovy konania pozostávajúce z iných trov 223 eur a trov právneho zastúpenia 3 766,27 eur. Ďalším výrokom rozhodol tak, že žalobcu zaviazal povinnosťou nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania vo výške 1 498,62 eur. Súčasne rozhodol, že JUDr. Karol Krochta, sudca Okresného súdu Bardejov nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

2. O dovolaní žalobcu rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 5Obdo/10/2014 z

10. septembra 2015, ktorým zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove z 12. septembra 2013 č. k. 3Cob/77/2012-436, 2Ncb/33/2013-436 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodol tak s odôvodnením, že po preskúmaní spisu poukazujúc na zásadu rovnosti účastníkov konania dospel k záveru, že došlo k porušeniu základného práva žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v dôsledku čoho bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko v danej veci vyjadrenie žalovanej nebolo doručené žalobcovi. Ďalej Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v súvislosti s prvým výrokom rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým nevytlúčil z prejednávania a rozhodovania veci JUDr. Karola Krochtu, zamerail na námietku žalobcu, podľa ktorej odvolací súd vôbec neodôvodňoval rozhodnutie o námietke zaujatosti a v tejto súvislosti konštatoval, že v posudzovanom prípade odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia len stroho konštatoval to, že odvolací súd po vyjadrení sudcu rozhodol tak, že tento nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania tejto veci a že rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti požiadavke ust. § 157 ods. 2 O. s. p. nevyhovuje. Dovolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu je v časti výroku o nevytlúčení sudcu nepreskúmateľné, čo malo za následok porušenie práva žalobcu na spravodlivé súdne konanie a odňatie možnosti dovolateľa konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p.. Procesná vada podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p. zakladá prípustnosť dovolania a je zároveň tiež dôvodom, pre ktorý musel dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považované za správne. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vzhľadom na dôvod zrušenia sa nezaoberal ďalšími námietkami uvedenými v dovolaní.

3. Po vrátení veci Krajský súd Prešove v intenciách rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vec opätovne prejednal a rozhodol tak, že rozsudkom z 27. októbra 2016 č. k. 3Cob/39/2016-510, 3Ncb/1/2016-510 v spojení s opravným uznesením z 21. júna 2018 č. k. 3Cob/39/2016-551, 3Ncb/1/2016-551 potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Bardejov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) z 25. júna 2012, č. k. 1Cb/21/2005-389, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu a žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť žalovanej trovy konania pozostávajúce z iných trov 223 eur a trov právneho zastúpenia 3 766,27 eur. Tretím výrokom vyslovil, že JUDr. Karol Krochta, sudca Okresného súdu Bardejov nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

4. Odvolací súd postupom podľa § 219 ods. 2 O. s. p., konštatujúc, že sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom porušenia povinnosti žalovaným v zmysle ust. § 649 ods. 1 Obchodného zákonníka, potvrdil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne s poukazom na ust. § 219 ods. 1 O. s. p.. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uviedol, že z návrhu žalobcu je zrejmé, že tento uplatňuje nárok na náhradu škody, pričom zodpovednosť žalovanej odvodzuje z porušenia zmluvných povinností vyplývajúcich zo zmluvy o sprostredkovaní, ktorých porušenie je zrejmé z ust. § 649 ods. 1 Obchodného zákonníka, t. j. že sprostredkovateľ neručí za splnenie záväzku tretích osôb, s ktorými sprostredkoval uzavretie zmluvy; nesmie však navrhovať záujemcovi uzavretie zmluvy s osobou, o ktorej vie alebo musí vedieť, že je dôvodná pochybnosť o tom, či splní riadne a včas svoje záväzky zo sprostredkovanej zmluvy. Odvolací súd zdôraznil, že v predchádzajúcom období žalobca obchodoval so spoločnosťou B3 Music Aps v niekoľkých prípadoch, bolo mu preto zrejmé s akým partnerom obchoduje, dokonca žiadal, aby pred dodaním tovaru tento obchodný partner zaplatil za tovar, teda informácia o dôveryhodnosti obchodného partnera mu nebola nová. Uvedené odvolací súd zdôraznil so zreteľom na ust. § 376 Obchodného zákonníka, podľa ktorého poškodená strana nemá nárok na náhradu škody, ak nesplnenie povinnosti povinnej strany bolo spôsobené konaním poškodenej strany alebo nedostatkom súčinnosti, na ktorú bola poškodená strana povinná poskytnúť. V tomto kontexte uviedol, že žalobca pred uzavretím obchodu so spoločnosťou B3 Music Aps v súvislosti s objednávkou z 25. novembra 1999 vedel, s akým obchodným partnerom obchod uzatvára, a to vzhľadom na predchádzajúce obchodné prípady, a preto bolo tiež jeho povinnosťou kontrolovať, či za uvedený tovar je pred jeho dodaním zaplatené. Takejto povinnosti sa ako predávajúci v nijakom prípade nemôže zbaviť. V súvislosti s namietaným porušením ďalších povinností

žalovaným, odvolací súd poukazujúc na ust. § 373 Obchodného zákonníka, konštatoval, že kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu, spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinnosti bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť. V tejto súvislosti poukázal na obsah zmluvy o sprostredkovaní, konštatujúc, že žalobcom tvrdené povinnosti žalovaná z uvedenej zmluvy nemala. Z tohto dôvodu jej zodpovednosť by prichádzala do úvahy len vtedy, keby porušila svoje povinnosti, ktoré vyplývajú zo záväzkového vzťahu, ktorý uzavrela so žalobcom. Takéto žalobcom tvrdené povinnosti však zo zmluvy o sprostredkovaní nevyplývajú (povinnosť informovať ho o zaplatení predfaktúry, informovanie o zaplatení predaného tovaru a vrátenie nepredaného tovaru). Aj keď podstatou zamietnutia návrhu žalobcu je skutočnosť, že žalovaná neporušila žiadnu povinnosť vyplývajúcu zo záväzkového vzťahu uzavretého so žalobcom, treba zdôrazniť aj to, že časť nároku na náhradu škody nebola žalobcom vôbec preukázaná. Odvolací súd mal na mysli tú časť nároku, ktorá súvisela s nákladmi, ktoré žalobcovi vznikli v súvislosti s uplatnením jeho nároku voči spoločnosti B3 Music Aps. Tieto náklady žalobca nepreukázal a nepreukázal ani súvis cesty do advokátskej kancelárie v Nemecku, s uplatnením nároku voči tejto spoločnosti. Ďalej odvolací súd zdôraznil, že nárok žalobcu bol založený na tom, že vymáhanie kúpnej ceny od spoločnosti B3 Music Aps by znamenalo vyššie náklady ako vymoženie jeho pohľadávky, čo však ale žalobca v priebehu konania vôbec nepreukázal. Žalobca nepreukázal, že uplatnenie pohľadávky na zaplatenie zvyšku kúpnej ceny voči spoločnosti B3 Music Aps by bolo neúspešné. Odvolací súd považoval za dôvodné uviesť, že ust. § 649 ods.1, 2 Obchodného zákonníka je dispozitívnym ustanovením v zmysle § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka, čo znamená, že všetky povinnosti, ktoré žalovaná mala, boli vymedzené v zmluve o sprostredkovaní, a teda z hľadiska porušenia jej právnej povinnosti je treba vychádzať práve zo zmluvy o sprostredkovaní, v ktorej povinnosti, porušenie ktorých žalobca žalovanej vytýka, uvedené nie sú.

5. Odvolací súd v súvislosti so vznesenou námietkou zaujatosti sudcu posudzoval opodstatnenosť namietanej zaujatosti sudcu JUDr. Karola Krochta a poukazujúc na vyjadrenie konajúceho sudcu ako aj okolnosti, ktoré sú v námietke označené ako dôvod pre vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí, konštatoval s poukazom na ust. § 14 O. s. p., že v čase rozhodovania jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom nebol taký, aby bolo možné mať pochybnosti o jeho nezaujatosti.

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) včas dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil ustanovením § 420 písm. e/ C. s. p. t. j. že rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd (v súvislosti III. výrokom rozhodnutia odvolacieho súdu -pozn.) a podľa § 420 písm. f/ C. s. p., t. j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ďalej prípustnosť dovolania odôvodnil aj podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., t. j. že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ďalej podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., t. j. že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená a napokon aj podľa ust. § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p., t. j. že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

7. Dovolateľ zhrňujúc skutkový stav vecí v dovolaní namietal arbitrárnosť, nepreskúmateľnosť a nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 220 C. s. p.. Uviedol, že odvolací súd, ako aj súd prvej inštancie sa v rozsudku nevysporiadali s podstatnými tvrdeniami a námietkami žalobcu uvedenými v dovolaní, resp. ich ignoroval. Podľa dovolateľa odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie je založené na tvrdeniach, ktoré v konaní neodznali, nemajú oporu v dôkazoch založených v súdnom spise a sú preukázateľne nepravdivé. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 12. júna 2008 sp. zn. I. ÚS 114/08, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžf/63/2015 a sp. zn. 2MCdo/7/2009.

8. Obsahom dovolania v súvislosti s tretím výrokom rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým odvolací

súd nevyklúčil z prejednávania a rozhodovania veci JUDr. Karola Krochtu, sudcu Okresného sudu Bardejov, boli tvrdenia žalobcu a s nimi súvisiace namietané porušenie základných práv garantovaných ústavou, že odvolací súd rozhodnutie založil na vyjadrení namietaného sudcu a neprihliadol na ďalšie skutočnosti, ktoré zaujatosť sudcu podľa žalobcu preukazovali. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. augusta 2012, sp. zn. 5cdo/14/2011, z ktorého vyplýva, že objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska (sudcu, či účastníka), ale podľa objektívnych symptómov. Práve tu sa uplatňuje teória zdania nezaujatosti [porovnaj tézu, že spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná („Justice must not only be done, it must also be seen to be done“)]. Nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť (Delcourt proti Belgicku). Objektívny aspekt nestrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prejednávanej veci a k účastníkom konania. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje ako sudcu nestranného.

9. Vo vzťahu k ust. § 421 ods. 1 písm. a/, b/, c/ C. s. p. namietal, že súdy nižšej inštancie nesprávne a v rozpore s výkladom Obchodného zákonníka, ako aj judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky posúdili povinnosť sprostredkovateľa vyplývajúcu zo zmluvy o sprostredkovaní a z ust. § 649 ods. 1 Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti poukázal uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 148/2010 z ktorého vyplýva, že sprostredkovateľ je povinný záujemcovi oznamovať všetky dôležité okolnosti súvisiace so sprostredkovaním, najmä okolnosti ovplyvňujúce rozhodovanie záujemcu o tom, či uzavrie sprostredkovateľskú zmluvu alebo nie. To zahŕňa tiež povinnosť informovať o dôveryhodnosti tretích osôb, vrátane predpokladov, ktoré vypovedajú o tom, s akou pravdepodobnosťou si svoje povinnosti, vyplývajúce zo sprostredkovanej zmluvy, splní, prípadne aké je riziko ich nesplnenia. Podľa žalobcu sa odvolací súd touto otázkou vôbec nezaoberal. Žalobca ďalej namietal, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil spôsob získania odberateľa vo vzťahu k ust. § 643 a ust. § 649 Obchodného zákonníka, ako aj platnosť ústneho dodatku k zmluve o sprostredkovaní, resp. ústneho uzatvorenia nepomenovanej zmluvy a povinnosti z nich vyplývajúce. Navrhol preto, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, prípadne aj súdu prvej inštancie zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalobcovi priznal náhradu trov dovolacieho konania.

10. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu v stanovenej lehote nevyjadril.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas riadne zastúpený dovolateľ, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.), dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

12. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex - Civilný sporový poriadok. Podmienky, za ktorých možno podať dovolanie (a procesné účinky vyvolané podaním dovolania), bolo preto potrebné posudzovať podľa právnej úpravy účinnej od uvedeného dňa. Aj po zmene právnej úpravy dovolacieho konania, ktorú priniesol C. s. p. v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, je potrebné dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nemá byť „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012 a 7Cdo/92/2012). Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti, ktorá spolu s interpretačnou praxou dovolacieho súdu (tiež ústavného súdu i Európskeho súdu pre ľudské práva) sleduje zachovanie jedného zo základných princípov právneho štátu - princípu právnej istoty.

13. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon

pripúšťa.

14. V danom prípade predmetom dovolacieho konania je výrok rozhodnutia dovolacieho súdu z 27. októbra 2016 č. k. 3Cob/39/2016-510, 3Ncb/1/2016-510 v spojení s opravným uznesením z 21. júna 2018 č. k. 3Cob/39/2016-551, 3Ncb/1/2016-551, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie (I. výrok) ; výrok rozhodnutia, ktorým bol žalovanému priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (II. výrok) a výrok rozhodnutia, ktorým súd rozhodol, že JUDr. Karol Krochta, sudca Okresného sudu Bardejov nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania tejto veci (III. výrok).

15. Ako prvou otázkou sa Najvyšší súd Slovenskej republiky zaoberal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove 27. októbra 2016, č. k. 3Ncb/1/2016-510 v spojení s opravným uznesením z 21. júna 2018 č. k. 3Ncb/1/2016-551 (III. výrok rozsudku odvolacieho súdu, ktorým Krajský súd v Prešove rozhodol o námietke zaujatosti sudcu Okresného súdu Bardejov podanej žalobcom - pozn.)

16. Podľa § 161 ods. 1 C. s. p., ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 161 ods. 2).

17. Podľa § 438 ods. 1 C. s. p., na konanie na dovolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Medzi podmienky konania, ktorých nedostatok nemožno odstrániť, patrí funkčná príslušnosť súdu.

19. Z obsahu spisu vyplýva, že dovolanie žalobca podal 20. júla 2017 a teda za účinnosti zákona. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý v ustanovení §473 zrušil zákon č. 99/1963 Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, platný a účinný do 30. júna 2016. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto svoju funkčnú príslušnosť na konanie o dovolaní žalobcu skúmal v zmysle príslušných ustanovení nového procesného predpisu, účinného od 1. júla 2016.

20. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

21. Podľa § 34 C. s. p., o odvolaní rozhoduje krajský súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. Podľa § 35 C. s. p., o dovolaní rozhoduje najvyšší súd.

23. Podľa § 52 ods. 1 C. s. p., strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti. O tom, či je sudca vylúčený, rozhodne nadriadený súd do siedmich dní (§ 54 ods. 2 C. s. p.).

24. V citovaných ustanoveniach Civilného sporového poriadku je upravená funkčná príslušnosť najvyššieho súdu tak, že tento je príslušný rozhodovať o dovolaniach vtedy, ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým je v zmysle § 34 C. s. p. krajský súd (pokiaľ C. s. p. neustanovuje inak). Zhodne s uvedeným je potom spôsobilým predmetom dovolania len také rozhodnutie krajského súdu, ktorým tento súd rozhodoval v konaní o odvolaní (proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie).

25. V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu, ktorým Krajský súd v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 3Ncb/1/2016 rozhodol o námietke zaujatosti sudcu Okresného súdu Bardejov podanej žalobcom. Krajský súd konal a rozhodoval v postavení nie odvolacieho súdu, ale súdu nadriadeného v zmysle § 54 ods. 2 C. s. p., (predtým § 16 O. s. p.) z čoho je nepochybné, že Najvyšší súd Slovenskej republiky na rozhodovanie o dovolaní žalobcu nie je funkčne príslušný.

26. So zreteľom na uvedené, keďže na prejednanie dovolania podaného žalobcom proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove ako súdu nadriadeného nie je daná funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (a nie je tu ani iný príslušný súd, príp. orgán, ktorému by bolo možné vec postúpiť), ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. Najvyšší súd preto konanie o dovolaní v tejto časti zastavil (§ 438 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 161 ods. 2 C. s. p.) bez toho, aby preskúmal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

27. Dovolateľ prípustnosť a dôvodnosť svojho dovolania právne vymedzil z viacerých dôvodov, jedným z nich je porušenie jeho práva na spravodlivý proces zo strany odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie. Tvrdí, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný, arbitrárny, nevysporiadal sa s tvrdeniami a námietkami žalobcu z pohľadu posúdenia zmluvnej povinnosti žalovaného a z toho vyplývajúcej náhrady škody.

28. Pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch znakov, ktorými sú:

1/ nesprávny procesný postup súdu,

2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane realizovať jej patriace procesné práva a zároveň

3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

29. Pod pojmom nesprávny procesný postup je potrebné rozumieť taký postup súdu, ktorý je v rozpore so zákonom. Aby bola daná prípustnosť dovolania, musí súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu napr.: právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisky, právo vyjadriť sa návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom vo svojom materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol strane rozsudok doručený do vlastných rúk. Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu. Pre prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 420 písm. f/ C. s. p. musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces.

30. Dovolací súd konštatuje, že odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu má všetky zákonom požadované náležitosti, uvedené v § 393 C. s. p. Odvolací súd v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, ako vo veci rozhodol súd prvej inštancie, zhrnul podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty účastníkov konania, zaujal stanovisko k odvolacím námietkam a jasne a zreteľne vysvetlil, v čom považuje rozsudok súdu prvej inštancie za správny. Odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu tak nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety zjednocujúceho stanoviska R2/2016, ktorá sa týka len celkom ojedinelých prípadov, keď rozhodnutie odvolacieho súdu buď vôbec neobsahuje odôvodnenie, alebo je rozporuplné a stručné tak, že z jeho obsahu nie je zrejmé, prečo odvolací súd rozhodol tak, ako rozhodol, čo zjavne nie je tento prípad. Preto dovolanie žalobcu v zmysle ust. § 420 písm. f/ C. s. p. nie je prípustné.

31. Žalobca v dovolaní ďalej namietal, že prípustnosť dovolania je daná aj podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/, b/, c/ C. s. p.

32. Podľa ustanovenia § 421 ods.1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

33. Právna otázka relevantná podľa § 421 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ C. s. p. musí byť procesnou stranou v dovolaní vymedzená jasným a zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť /prípadne aj dôvodnosť/ dovolania. V zmysle ust. § 432 ods. 1 C. s. p. dovolanie možno vymedziť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a ďalej uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska ust. § 421 ods. 1 písm. a/, prípadne písm. b/, c/ C. s. p. musí mať charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o právnu otázku, v žiadnom prípade o otázku skutkovú. Z formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa rozumie tak otázka hmotnoprávna ako aj procesnoprávna. Musí však ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil svoje rozhodnutie. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu, teda vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu, aj keby bola v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia.

34. Žalobca v dovolaní síce formálne odôvodňuje nesprávnosť právneho posúdenia veci odvolacím súdom, z obsahu dovolania je však zrejmé, že nesúhlasí s logickými úvahami a skutkovými závermi, ako aj s vyhodnotením zistených skutkových okolností odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie. Napríklad, že neposúdili zmluvné povinnosti žalovaného podľa predstáv žalobcu. Len samotné spochybňovanie skutkových zistení a vyhodnotenie dôkazov súdmi, ako aj samotná polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ust. § 421 ods. 1 písm. a/, b/,c/ C. s. p. Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že vo vzťahu k posúdeniu konania žalobcu, nie je dovolanie podložené prípustnými dovolacími dôvodmi.

35. Vzhľadom na vyššie uvedené, dospel dovolací súd k záveru, že v konaní pred odvolacím súdom nedošlo k dovolateľom namietanej vade zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p., ani k splneniu podmienok pre prípustné a dôvodné dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a/, b/, c/ C. s. p.. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného odmietol v súlade s ustanovením § 447 písm. c/ C. s. p., ako aj ustanovením § 447 písm. f/ C. s. p.

36. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva, pretože žalovanému v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli. (bližšie pozri judikát R 72/2018 uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2018).

37. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.